

Pulp Fiction je pôvodne americký film režírovaný a napísaný Quentinom Tarantinom. Film vznikol už v roku 1994 a vďaka veľmi vysokým hodnoteniam sa zapísal do mnohých rebríčkov najlepších filmov (napríklad 5. miesto v prestížnom rebríčku TOP 250 na imdb.com). Dnes by sa ten film dal nazvať kultový.

Tento rok sa však dočkal zaujímavého divadelného prerobenia v proFidivadle Masarykovej univerzity. Divadlo sa pripravovalo pod vedením režiséra Z.Filipca v rámci jedného semestra na Fakulte Informatiky. Zloženie hercov pozostávalo predovšetkým z amatérov, ale našli sa tam aj ľudia, ktorí už niekoľko divadelných predstavení predtým odohrali.

Je ťažké byť objektívny a neporovnávať divadlo s originálom, keď už ten film človek videl. O to viac, keď je to jeden z jeho obľúbených filmov a niektoré hlášky pozná naspamäť. Pulp Fiction je čierna komédia z mafiánskeho prostredia a kvalitný humor je zaručený už len samotnou predlohou. Napriek tomu, nemohol som sa počas predstavenia ubrániť dojmu, že „niečo tomu chýbalo“. Väčšina scén sa snažila film kopírovať a to platí pre všetko, od hereckých výkonov, cez dej, až po samostatné dialógy. Niektoré scény boli zmenené úplne – napríklad scény v aute, alebo scény s manželkou Marcellusa Wallace, iné zase takmer vôbec – úvodná scéna, alebo scéna na chodbe a vo výťahu. Divadlo malo viacero svojich vlastných inovácií, ale môj názor je, že v tomto podaní to bolo skôr na škodu. Podľa mňa, divadlo sa mohlo vybrať buď cestou originálu, kde by ho kopírovali, kde by to len šlo, alebo svojou vlastnou cestou – kde by podali herci a režiséri svoj pohľad na vec. V tomto prevedení to ale bolo z každého rožka trošku a to divadlu uberalo na kvalite. Príkladom nech je Adam Mašura - herec Butcha, ktorý si svoju postavu prispôbil podľa seba a nesnažil sa kopírovať Brucea Willisa, čo ale nepôsobilo dobre v porovnaní s napr. Barborou Beňušovou – herečkou Fabienne, Butchovej priateľky, ktorá sa viac držala originálu.

Ak by sme to brali z profesionálneho hľadiska, tak niektorí herci svoje postavy „priveľmi prežívali“, ak ale vezmeme v úvahu, že to boli všetko amatéri, kde mnohí z nich hrali svoje vôbec 1. divadlo, treba im za to zložiť poklonu. Napriek malým skúsenostiam sa nestalo, že by niekomu vypadol text (a ak áno, vedeli to dobre skryť) a tie malé priestupky, ako keď sa niekto zakoktal v polke slova, alebo keď niekoho rozosmiali reakcie divákov, im môžeme odpustiť. A čo treba ešte pochváliť, sú skvelé zvukové efekty, predovšetkým skvelá hudba.

Predstavenie malo veľa chýb, ale vzhľadom na amatérske prevedenie ho nemôžeme porovnávať s profesionálnym divadlom. Osobne som bol na derniére v klube Šelepova no.1 a musím povedať, že to bol dobre strávený večer. Rád som si pripomenul mne dobre známe scény a legendárne hlášky á la „tvá prdel pozná středověk“ a určite to stálo za tie peniaze. Ak by som mal ale poradiť ostatným, tak viac sa mi páčilo predstavenie Bio Mandragora, ktorá bola za tú istú cenu a od tých istých režisérov, viz. Divadlo napříč.

Samuel Lehotský